

Д. Ахъ! Какъ ли ще ни бжде весело, когато срѣщнемъ Спасителя си? Изъ скажи ми, майчице, зашто са цѣлуваме мы, когато са Христоваме?

М. Цѣлуваніе-то е знакъ на взаимнѣ-тѣ любовь, и мы, когато са цѣлуваме единъ изъ другъ, исполнаваме Христовѣ-тѣ заповѣди — помнишь ли коуж?

Д. Помниъ майчице. Исусъ Христосъ прѣдъ страсти-ты си рекъ на Апостолы-ты (Іоан. гл. 13, ст. 34): любите другъ друга: ꙗкоже азъ возлюбихъ васъ, такъ и вы любите другъ друга. За това ты ми науми въ третій день, когато са читахъ страсти-ти Господни.

М. Исполнай и ты чадо мое, тѣхъ свѣтъ заповѣди, ако искашь да възкръснешъ така, както Христосъ възкръсналъ, и да живѣешь съ Него вѣчно въ царство небесно.

Д. Азъ любѣхъ всакаго и всакому жѣлахъ щастіе; на това ты си ма научила любезная ми майчице.

М. Повторѣра: что значи тойзи благочестивъ обычай, та са Христоваме съ аица?

Д. Когато говоримъ — Христосъ възкресе! констинъ възкресе! съ това увѣрваме единъ другого, че Исусъ Христосъ макаръ и да умрѣлъ, изъ пакъ възкръсналъ. Когато даруваме единъ другому аица, съ това увѣрваме единъ другого, че и мы на второ Христово пришествіе щемъ възкръснемъ, както пленце възкръсва изъ аице-то. Когато са цѣлуваме, покаяваме, че щемъ да любимъ единъ другого толкова, колкото любви насъ Исусъ Христосъ.

М. Доврѣ, милая моя! изъ не забурвай въ что истонъ Христованіе-то, и всакога прави това съ благо-